

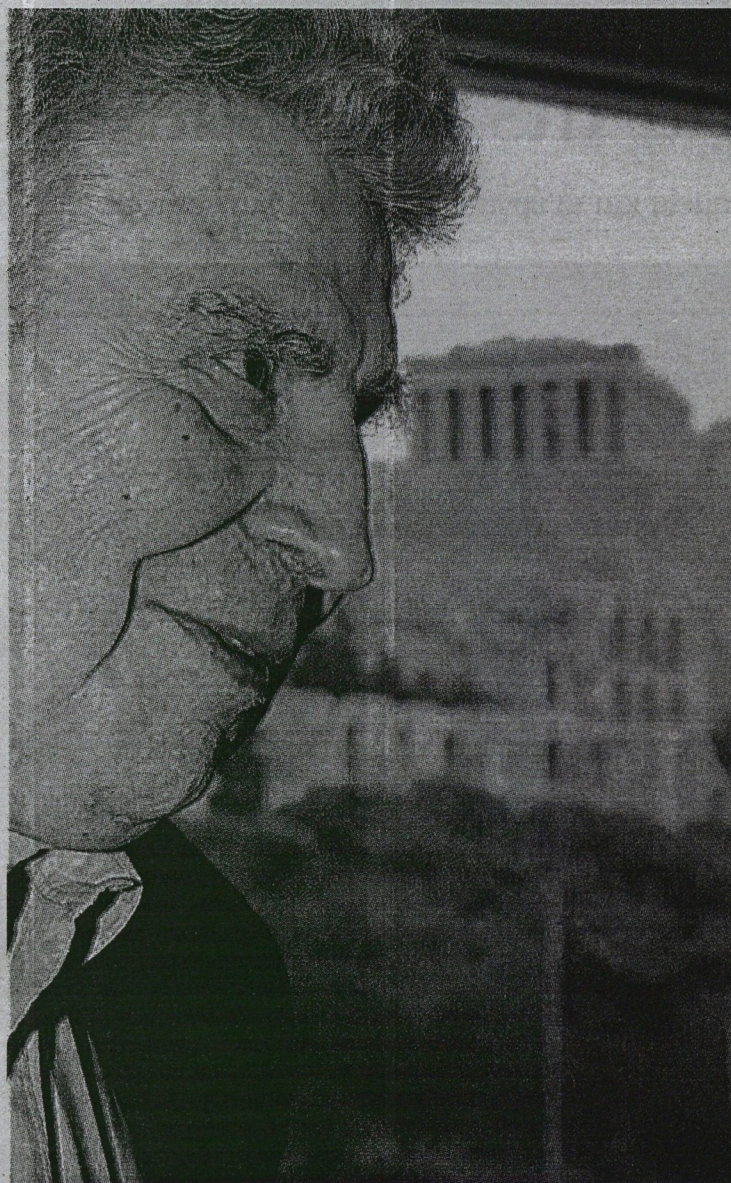
Με τραγούδια του Μίκη ο δίσκος των Ολυμπιακών Αγώνων

Η τιμητική πρωτοβουλία στο πρόσωπο του συνθέτη ανακοινώθηκε στο πλαίσιο της παρουσίασης των δισκογραφικών επανεκδόσεών του

Ο ΔΙΣΚΟΣ των Ολυμπιακών Αγώνων θα είναι αφιερωμένος στον **Μίκη Θεοδωράκη**. Ετσι απλά, χωρίς πολλά λόγια, παρουσίασε χθες το μεσημέρι σε συνέντευξη Τύπου ο **Μάκης Μάτσας**, πρόεδρος της δισκογραφικής εταιρείας MINOS-EMI, την πρόθεση της εταιρείας της οποίας ηγείται να τιμηθεί ο συνθέτης. «*Η εταιρεία μας έχει αναλάβει την επίσημη έκδοση του δίσκου των Ολυμπιακών Αγώνων*» σημείωσε ο ίδιος και συνέχισε: «*Αποφασίσαμε λοιπόν αυτός ο δίσκος, ο επίσημος δηλαδή δίσκος των Ολυμπιακών Αγώνων, να είναι αφιερωμένος στον εθνικό μας συνθέτη. Μια προσεγμένη επιλογή τραγουδιών του θα ερμηνεύουν έλληνες και ξένοι τραγουδιστές, όχι μόνο της δικής μας εταιρείας*».

Ο Μίκης Θεοδωράκης απηθές δεν έκανε καμία δήλωση πάνω σε αυτή την τιμητική πρωτοβουλία, επιλέγοντας να μιλήσει γι' αυτό για το οποίο ήταν παρών στην εκδήλωση: για την ελληνική μουσική και το τραγούδι, με αφορμή την επανέκδοση – άρχισε ήδη τον Σεπτέμβριο – των έργων του που ηχογραφήθηκαν κάτω από τις επικές της MINOS και της EMI από το 1960 ως το 2000.

Αναπόφευκτα η κουβέντα πήγε στα παλιά. Τότε που, σύμφωνα με τον Μίκη, «*η νεολαία βρήκε τους στίχους εκείνους που την εξέφραζαν. Τότε που η ποιότητα πήγαινε χέρι χέρι με την εμπορικότητα, αποδεικνύοντας ότι το καλό τραγούδι δεν είναι αντιεμπορικό. Σε αυτό το ιστορικό πείραμα συνδέθηκε η καλή μουσι-*

Ο Μίκης Θεοδωράκης μιλάει με φόντο την Ακρόπολη στην εκδήλωση για την επανέκδοση των έργων του (στη φωτογραφία δεξιά, το box με τρία CD υπό τον γενικό τίτλο «Πρώτη Επιλογή 1960-2000» που κυκλοφορεί ήδη). Ο συνθέτης δεν έκανε καμία δήλωση όταν ανακοινώθηκε ότι ο επίσημος δίσκος των Ολυμπιακών Αγώνων θα είναι αφιερωμένος σε αυτόν

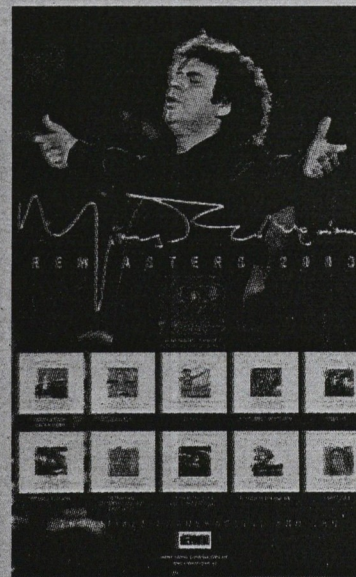
κή με την ποίηση, και ο λαός μπορούσε να βλέπει το πρόσωπό του στον καθρέπτη χωρίς να ντρέπεται». Ο συνθέτης αναφέρθηκε επίσης και στα χρόνια που ακολούθησαν τη Μεταπολίτευση. «*Με την είσοδο των αμερικανικών μονοπωλίων όλα άλλαξαν. Και εδώ υπάρχουν ευθύνες και στις δισκογραφικές εταιρείες. Το δικό*

μας πείραμα είχε σχήμα. Ήταν ο ποιητής/στικουργός, ο συνθέτης, ο τραγουδιστής και η εταιρεία. Στη δεκαετία του '80 ο στιχουργός και ο συνθέτης εξοβελίστηκαν προς όφελος του τραγουδιστή. Στην αρχή αυτό απέδωσε. Αλλά σήμερα φθάσαμε σε μια μουσική που είναι υπόθεση εργαστηρίου. Ο κόσμος όμως θέλει

Ο Μ. Θεοδωράκης για την εργατική τάξη και τη μουσική

«*Η ΕΡΓΑΤΙΑ και οι συνοικίες ήταν αυτές που καθόριζαν την επιτυχία ή όχι ενός λαϊκού δίσκου. Ο κόσμος είχε τότε τη δυνατότητα να αγοράσει έναν δίσκο με τρία-τέσσερα τραγούδια και σε ένα... καβουρντιστήρι που είχε στο σπίτι του να τον ακούσει και να διασκεδάσει με τους φίλους του. Ο θάνατος όλου αυτού του συστήματος ήρθε με την έκδοση δίσκων μακράς διάρκειας. Ανέβηκε η τιμή του και*

άρχισε να αγοράζεται από την μπουρζουαζία, η οποία μέχρι τότε άκουγε ρεμπέτικα κι έκλεινε τη μύτη της. Οι κυρίες όμως αυτές είχαν τους ψιλοέρωτές τους από εδώ και από εκεί, με αποτέλεσμα να ζητούν το ερωτικό ή μάλλον το ερωτικό στοιχείο στο τραγούδι. Αρχισαν τότε τα ελαφρά τραγούδια, με αποτέλεσμα να αρχίζει να αλλάζει ο χάρτης της δισκογραφίας».

και 1975-2000. Ήδη έχουν υλοποιηθεί οι προγραμματισμένες για το 2003 επανεκδόσεις («Ομορφιά Πόλη», «Μαγική Πόλη», «Αξίον Εστί», «Τα Λαϊκά», «Οι Γειτονιές του Κόσμου», «Επιβάτης», «Επιτάφιος - Επιφάνια», «Το Τραγούδι του Νεκρού Αδελφού», «Λιποτάκτες», «18 Λιανοτράγουδα της Πικρής Πατρίδας», «Αρκαδία VI - Αρκαδία VIII» και «Χαιρετισμοί») με τα πρωτότυπα έργα καθώς και ένα box με τρία CD κάτω από τον γενικό τίτλο «Πρώτη Επιλογή 1960-2000».

Οι επανεκδόσεις των έργων του Μίκη Θεοδωράκη θα συνεχισθούν το 2004 ενώ θα ολοκληρωθούν τον Δεκέμβριο του 2005 με την «Ελλάδα του Μίκη» («Works 1960-2000», box 5 CD's).

Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι όλες οι επανεκδόσεις έχουν νέα ψηφιακή ηχητική επεξεργασία και νέα ένθετα, τα οποία συμπεριλαμβάνουν στοιχεία από τα πρωτότυπα αλλά και επιπλέον κείμενα του συνθέτη, του μουσικολόγου **Αντρέας Μπράντες** και κατά περίπτωση δημοσιεύματα σύγχρονα της πρώτης έκδοσης ή και κατοπινά. Την επιμέλεια παράγωγής έχει η Μαργαρίτα Θεοδωράκη, ενώ την επιμέλεια της έκδοσης έχουν ο **Πέτρος Παράσχης** (που έχει και τη γραφιστική επιμέλεια) και η **Δέσποινα Ζηλφίδου**.

και το μυστηριώδες. Τον αγώνα, την ελευθερία, τη δημοκρατία, τις αντιθέσεις που οδηγούν τελικώς στη σύνθεση».

Οι επανεκδόσεις

Οι δισκογραφικές επανεκδόσεις χωρίζονται σε τρεις δημιουργικές περιόδους: 1960-1964, 1965-1974